

[Hans Rasmussen.]

nu foreligger, og blot slutte med at sige, at det er mit Indtryk, at der i store Kredse af Befolkningen er nogen Forbavselse over, at det har været saa længe at faa denne lille Lov gjort færdig.

Jeg ser af Landstingets Forhandlinger, at man dér mener, at man er gaaet frem med tilbørlig Hurtighed, og at man fra alle Sider har skyndt sig. Jeg kan ikke ganske underskrive dette. Jeg vil naturligvis ikke her give mig til at kritisere Arbejdsmaaden i Landstinget, det har jeg ingen Ret til, men naar man tager i Betragtning, at denne lille og let overskuelige Lov, som man venter paa fra saa mange Sider — og det med god Grund —, blev forelagt her den 25. September, og nu skriver vi den 13. November, er der god Anledning for Folk omkring i Landet til at undres over, at man herinde skal bruge saa lang Tid til noget, der i og for sig er saa selvfølgeligt under Hensyn til de Forhold, der hersker mange Steder i vort Land.

Christensen (Høng): Saaledes som Lovforslaget er kommet tilbage fra Landstinget, er det, som ogsaa den ærede Ordfører gjorde opmærksom paa, undergaaet væsentlige Ændringer. Da Ordføreren nu har gennemgaaet disse forskellige Ændringer i Detailler, skal jeg nøjes med at omtale dem i Almindelighed.

Ved 5 af de i Landstinget vedtagne Ændringer har Lovforslaget, forekommer det mig, vundet i Klarhed og Fasthed, og en sjette Ændring har givet det en betydelig Udvidelse. Ved de 5 nævnte Ændringer er opnaaet, at Prioritetsrentens ubegrænsede Forrang udtrykkeligt er fastslaaet, at Fristen for Udsættelsesbegæring er passende begrænset, at Maaden, hvorpaa Udsættelse meddeles de i Tvangsalget interesserede, er positivt angivet, at Betingelserne for Meddelelse af fortsat Udsættelse er skærpede, og endelig, at Skyldnerens Forpligtelse overfor Pant og Kreditorer er udvidet til ogsaa at omfatte Undladelser. Alle disse Ændringer har, som nævnt, bidraget til at give Lovforslaget en fastere Form.

Med Hensyn til den skete Udvidelse af Lovforslagets Rammer skal jeg bemærke følgende: Saaledes som Lovforslaget var affattet efter Vedtagelsen her i Tinget, maatte jeg anse det for utvivlsomt, at Kreditors Ret efter Danske Lov 5—7—8 til at tage Pantet til Brugelighed fremdeles bestod i Kraft af Forslagets Tavshed om dette Punkt. Jeg skal dog

ligesom Ordføreren erkende, at der er saa stor Lighed mellem et Pants Realisation ved Tvangsauktion og dets Udtagelse til Brugelighed, at der er god Grund til at medtage det under Loven; i begge Tilfælde er Faren for Skyldnerens Tab af Hjem og Jord saare stor. Udvidelsen er derfor ikke blot forsvarlig, men rimelig, og den Begrænsning, der er knyttet til Udsættelsesretten, er vel begrundet, saaledes at Kreditors Interesse herigennem er varetaget.

Jeg tror ogsaa som den ærede Ordfører, at der rundt omkring i Befolkningen ventes med Længsel paa, at dette Lovforslag vedtages og bliver gældende Lov, men jeg tør ikke som Ordføreren kritisere Behandlingen i Landstinget. Jeg ved, at i al Almindelighed gælder det Ord, at Hastværk er Lastværk, og hvis der er noget Omraade, paa hvilket dette Ord har en særlig Gyldighed, tror jeg nok, det er med Hensyn til Lovgivningsvirksomhed. Det kunde tilsyneladende se ud, som om dette Lovforslag var saa enkelt og simpelt og ligetil, men saaledes er Forholdet jo ikke. Vi bevæger os jo her paa saare ømfindtlige økonomiske Omraader, og det gælder for os om ikke blot ensidigt at varetage den ene Parts Interesse, men at varetage Samfundets samtlige Interesser, og jeg tror, det er af den Grund, at Behandlingen i Landstinget er trukket noget længere ud, end man maaske havde ventet. Det forekommer mig, at der fra Landstingets Side er gjort et godt Arbejde, og at flere Punkter i Lovforslaget, som ikke var fuldt ud uddybet, ved Behandlingen i Landstinget netop er blevet det. Jeg tror derfor, at den Tid, som er medgaaet, har været vel anvendt, og det er mit Haab, som jeg ogsaa tror, det er Ordføreren Haab, at denne Lov maa vise sine gavnlige Virkninger rundt omkring i Landet i de Kredse, hvor den var tænkt at skulle virke som en, maaske beskeden, Hjælp i denne store Krise.

C. J. F. Søren: Da det Lovforslag, der her er til Behandling, var til tredie Behandling i dette Ting, blev der fra vor Side hverken stemt for eller imod, idet vi mente, at Lovforslaget i den da foreliggende Skikkelse ikke havde en saadan Form, at vi kunde paatage os Ansvar ved at stemme for det. Paa den anden Side vilde vi ikke ved en positiv Stemmen imod modsætte os, at Lovforslaget blev ført over til det andet høje Ting. Der er jo nu i Landstinget sket en Række Ændringer af dette Lovforslag, der af Ordføreren betegnes med